CME74

ŞARPELE GENEZEI
- TEMPLUL UMBRELOR -
Stanislas de Gauaita

Trilogia monumentală intitulată Şarpele Genezei, scrisă de Stanislas de Guaita, este un adevărat manual destinat iniţiaţilor în Ştiinţele Oculte. Autorul foloseşte cunoaşterea Maeştrilor Magiei Înalte - Eliphas Lévi, Cornellius Agrippa, Trithemius, Apollonius din Tyana, Henry Khunrath, Emanuel Swedenborg, Teocrit, Horaţiu şi Lucien, Fabre d'Olivet, Helena Blavatsky, Allan Kardec -, arcanele Tarotului şi secretele Kabbalei pentru a dezvălui misterele oculte demonstrate şi exemplificate cu clarviziune prin experienţele maeştrilor tuturor timpurilor. Ţinem să precizăm că ŞARPELE GENEZEI nu este nicidecum o trilogie de magie neagră, ci dimpotrivă, aşa că să nu vă fie teamă să citiţi cărţile.

Trilogia cuprinde: Templul Umbrelor, Cheia Magiei Negre, Problema Răului.

* Şarpele Genezei
* Dogma căderii Îngerilor
* Societăţile Secrete
* Procesul şi răzbunarea Templierilor
* Magicianul şi Vrăjitorul la diferite popoare
* Arsenalul vrăjitorului; operele de vrăjitorie
* Procesul vrăjitoarelor
* Maleficii, farmece, sortilegii, vrăji
* Demoni, fantome, idoli, vampiri şi vârcolaci
* Fermecători, tămăduitori, ghicitoare
* Regina Sabatului

Preţul cărţii: 57 lei cu TVA inclus.

C U P R IN S

Stanislas de Guaita - biografia 3
Şarpele Genezei – planul ezoteric al lucrării 7
Parafrază 8
INTRODUCERE 10
Starea de spirit de la sfârşitul secolului al XIX-lea; simptomele sale. – Absenţa oricărei sinteze; abuzul de

metode analitice. – Alături de mărcile de decadență, semne sigure precursoare indicând o viitoare restaurare. – Legea lui *a deveni*. – Civilizații antice, fondate pe o sinteză riguroasă: Știința și Credința conciliate; unitate a învățăturilor universitare și religioase. – Ciclul lui Ram; Fabre d'Olivet și Saint-Yves d'Alveydre: timpuri eroice 10
Paralelă între aceste civilizații antice și a noastră. – Curentul dublu al vieții intelectuale, într-o stare socială, analog celor două circulații arteriale și venoase în corpul uman. – Caractere comparate ale statutului nostru social anarhic și statutul social teocratic și ierarhizat al epocilor vechi: giganți sau pigmei? – Pacea epocii de aur 10
Edificiul sintezei antice s-a dărâmat; dar putem face rămășițele să vorbească. – Trebuie ca sufletul trecutului să ne învețe căile Viitorului: era lui Hristos suferind nu va întârzia să se încheie și va urma venirea lui Hristos gloriosul. – Cărți sacre: litera ucide și spiritul dă viață. – Să o trezim pe Frumoasa din Pădurea Adormită, adică ezoterismul închis în inima vechilor simboluri 16
Șarpele Genezei. – Moise ne va furniza textul unui studiu care va umple trei cărți succesive. – Un rând evreiesc și cele două traduceri ale sale, conform *Vulgata* lui Fabre d'Olivet. – Fabula mozaică a păcatului originar, așa cum și-o imaginează teologii exoterici, încrezându-se în litera din Vulgata 22
Trei sensuri atribuibile mitului Șarpelui. El semnifică: în sensul vulgar, Diavolul; în sensul ezoteric mijlociu, Lumina astrală, în sensul ezoteric superior, Egoismul primordial, instigator al căderii din paradis. – Această triplă interpretare determină și comandă cele trei legi ale operei noastre: Șarpele Genezei: - Cartea I, Templul lui Satan (faptele); - Cartea a II-a, Cheia Magiei Negre (teoriile); - Cartea a III-a, Problema Răului (sinteză metafizică a operei). – Rezerve ale autorului în materie de credință; el nu vrea să dogmatizeze 23

CARTEA I
TEMPLUL LUI SATAN 27
Catalog al principalelor lucrări la care trimitem cititorul, pe parcursul lucrării Templului lui Satan 27

CAPITOLUL I – DIAVOLUL 27

Există? – În lumea intelectuală, el se numește Greșeală; în lumea morală, are numele de Egoism; în sfârșit în lumea fizică se încarnează sub toate formele Urâțeniei. – Prudență a Bisericii care nu a definit niciodată Diavolul. –

Idee pe care ne-o facem în mod obişnuit despre Prinţul infernului; ridicol şi contradicţii inerente ale acestei credinţe. – O dilemă a lui Bayle şi un sonet de Soulary 27
Dogma căderii Îngerilor. – Această dogmă, necunoscută lui Moise, raportată din Babilon de către rabini, este un împrumut din teogonia lui Zoroastru. – Mazdeism exoteric şi ezoteric. – Fiică bastardă a Mazdeismului neînţeles, erezia monstruoasă a lui Manes murdăreşte încă dogma creştină. – O pagină din Apocalipsă şi un fragment din sfânta Hildegarde, interpretate în sensul căderii angelice. – Conjectură plăcută a Marchizului de Mirville. – Dogma celor două principii ostile provine din primele cicluri cosmogonice ale Indiei; Assours şi Devas; război între geniile Răului şi ale Binelui. – Poate fi învins Binele? 32
Încarnările mitologice ale lui Satan. – Typhon şi Tchutgour. – Răul nu este înzestrat decât cu o existenţă privativă; este lipsit de esenţă proprie, fiind o negaţie. – A-i opune lui Dumnezeu răul zeificat înseamnă a cădea în ipoteza absurdă a două infinituri contradictorii. – Caracter diabolic al multor divinităţi păgâne: orice simbol religios, onorat de rituri infame, devine un idol sau se încarnează în Satan. – Avatarii lui Satan: Thor, Teutad, Moloch, Belphegor, Adramelech, Melicerle, Beelzebuth, Mendes, Priapes, etc. – Mistere ale Zeiţei bune. – Omnes dii gentium doemonia. – Culte oribile aduse idolilor, reprezentative pentru viciile divinizate. – Shiva şi zeiţa Khali. – Suicidul religios în India. Thuggs, frăţie a persoanelor care se sugrumă. – Mărturie a unui Thugg în faţa justiţiei engleze: povestire a unei hecatombe în Junglă 37
Cocopneumatica Talmudiştilor şi a adepţilor Cabalei. – Seducţia lui Adam şi a Evei, după Talmud şi Zohar Hadash. – Eva femeia şi Heva năpârca. – Leviathan; încarnarea sa masculină care este Samael şi încarnarea sa feminină care este Lilith. – Sepher Ammude-Scrib-a şi Sepher Emeck-Ammeleh. Alte soţii ale lui Samael: Aggarath, Nahemah şi Mochlath. – Un citat din Eliphas Lévi 43
Legende de iubire între zei şi muritori. – Tradiţie ciudată povestită de Suetone în legătură cu naşterea lui Octave. – Aventura Paulinei şi a cavalerului Mundus, după Josephe 45
Diavolul în Evul Mediu. – Mesii de lumină şi de întuneric: Crist şi Anticrist. Un text din Apocalipsă referitor la Anticrist. – Mitul Anticristului şi părerea sfântului Grigore cel Mare. – Două veniri ale Anticristului; reîncarnarea lui Elie şi a lui Henoch; venirea lui Hristos gloriosul. – Capul şi corpul dragonului; ezoterismul profund al acestui

simbol. – Definiția mistică a Diavolului şi a mesiei sale. – Diverse profeții. – Sorath, poem de Alber Jhouney. – Personaje istorice care au fost considerate întruchipări ale Anticristului. – Milenarul Doctorului Zimpel; Napoleon al III-lea pe cal deasupra bestiei Apocalipsei 50
Încarnări pozitive ale Anticristului: demonograful, exorcistul şi inchizitorul. Părerea lui Pierre de Lancre şi a lui Henry Boguet despre capitolul vrăjitoriei. Scene de posedare sau (pentru a vorbi cu doctorul Calmeil) de istero-demonopatie 53
Ursulinele din Loudun. – Povestire detaliată a procesului lui Urbain Grandier. – Conversație a seniorului Keriollet. – Înverşunarea lui Laubardemont şi a cardinalului de Richelieu. – Exorcisme. – Laubardemont înşelat, ca atestare a propriei sale mâini. – Supliciul lui Grandier. – Răsunet al acestui proces; Istoria Diavolilor din Loudun. – Strofe ale timpului în care se pledează inocența lui Grandier. – Sfârşit mizerabil al tuturor persecutorilor săi. – Jurisprudență a Evului Mediu; Diavolul admis ca martor în justiție 56
Partizani contemporani ai Inchiziției şi ai rugurilor. – Berbiguier şi *Cartea Spiriduşilor*. – Acest nefericit este victima unui nor de larve. – Digresiuni despre Lumea Astrală şi despre ființele lemuriene care o bântuie. – Arsenalul lui Berbiguier: sulițe de oțel, fumigații, etc. – Stilul lui Berbiguier; critica sa împotriva cânturilor; pretențiile sale ştiințifice. – Joseph Prudhomme vizionar .. 68
Satan la sfârşit de secol; el se deghizează în gentleman. – Demonografi moderni: Marchizul de Mirville şi Cavalerul Gougenot des Mousseaux; operele lor. – Aprobări formale ale autorității exleziastice: citate din cardinalii arhiepiscopi de Bordeaux şi de Besancon, din generalul Theatinilor, din R P Voisin, etc. – Istorie a unei nefericite seduse de Diavolul în veşminte negre; povestire relatată de un episcop în fața lui Chevalier des Mousseaux. - Isprăvile mediumilor şi ale „spiritelor” lor: sufluri indiscrete sub fustele doamnelor, balenă smulsă de la un corset, mângâieri de dincolo de mormânt, etc. – Oricât de inocenți ar fi mediumii unor astfel de indecențe, ei puteau foarte bine să poarte nedreptățile Diavolului. – Stilul domnului Gougenot des Mosseaux 72
Caracteristicile Diavolului: Non-ființă, mizerie, neputință, prostie, invidie. – În pragul misterului nedreptății. – Deviza disprețuitoare a lui Henry Khunrath 77

CAPITOLUL II – VRĂJITORUL 80

Ambiția unui despotism fără control, spirjinit pe monopolul cunoștințelor interzise omului de rând, iată ce au pierdut atâția oameni, urmând rutina vrăjitoriei. – Definiția vrăjitorului; degradarea sa morală. – Vrăjitori contemporani, mediumi. – De ce vedem cum cei mai buni mediumi fraudează în anumite cazuri? – Mediumul şi mediatorul. – Ambii marionete ale invizibilului, vrăjitorul modern diferă de cel antic prin faptul că neagă de obicei existența Diavolului. – Blestemători. – Orice vrăjitor poartă amprenta lui Satan: aici întâlnim un criteriu infailibil. – Vrăjitorul este din toate timpurile şi din toate țările. – Pericol al vrăjitorilor în epoca noastră care îi neagă 82
Vrăjitorul la diferite popoare. – Ghicitori şi fermecători din Atlantis. – India antică şi India modernă. – Superstiții degradante. – Fakiri şi Pourohitas. – Mentrams şi cultul Pitris. – Lucrările lui Jacolliot şi vechea carte a lui Abraham Roger despre India. – La evrei, magia neagră se limitează la evocarea Accadienilor: omul rău, cuvântul şi lucrul mortal. – Shiwaismul la Ceylan degenerează în vrăjitorie 85
Confuzie supărătoare, întreținută de către etnografi între sacerdotul-teurg şi vrăjitor. – Magia neagră este esențialmente ascunsă şi antisacerdotală. – Digresiune despre sacrificiile sângeroase şi originea lor; cultele cele mai contradictorii trebuie prescrise unanim. – Marele arcan şi corolarul său adamic, la fel de necunoscut. – Ciclul lui Bharat şi ciclul lui Assour. – Sacrificii umane în India (Khali şi Shiva), în diferitele State feniciene (Rutrem şi Moloch), în Celtida (Thor şi Teudat), în Grecia (sacrificiul Ifigeniei), în Creta (Minotaurul), la Roma (prizonierii galezi), până în Israel (sacrificiile lui Abraham, Jephte, jertfirea regelui Agag, etc.) – Inchiziția şi rugurile 89
Vrăjitoria în antagonism permanent cu sacerdoții oficiali. – Goetia în Grecia. – Droguri fermecate care inspiră iubirea sau aduc moartea. – Ophiogenes de Hellespont. – Erato se face vrăjitoare: incantațiile Thesalienilor. – Florile veninoase (Rosa Mustica) – Licantropi şi vampiri; evocări infernale. – O tradiție antică vrea ca spectrele să împrumute un corp luminos de la substanța razelor de Lună: ceea ce explică felul în care aceste arte ambigue se leagă de cultul sângeroasei Hecate. – Text de conjurare şi de evocare, raportat de Philosophumena. – Vrăjitoria în operele lui Teocrit, Horațiu şi Lucien 92
Vrăjitoria invadează Roma, mai ales spre sfârşitul

Republicii. – Larvele ocultismului fals. – Phrigienii vând filtre; aşa-zişii Caldeeni debitează horoscoape. – Faimoasele rulouri sibiline. – Magia devine otrăvitoare la Roma odată cu Locuste. - Moartea lui Britannicus, după Tacit şi Suetoniu. – De ce otrava vărsată pe ordinul lui Nero nu putea fi, aşa cum s-a crezut, acid prusic? 93
Şcoala teurgică din Alexandria este suspectă de magie neagră. – Gnosticii se dedau şi mai evident la aceste practici interzise. – (Rezerve ce se referă la Marcion şi Velentin, fără să vorbim despre gnosticii ortodocşi). – Simon Magicianul o divinizează pe Hélène, concubina sa. – Negrul Montanus şi porumbeii săi isterici, Maximille şi Priscille. – Marcion şi arcanul redutabil al şarpelui fluidic. – Marcos însemnează şi ordonă pe altarul lui Hristos tinere fecioare pe care suflul său le-a consacrat profete. – Misticisul ascetic ajunge adesea la desfrâu. Omul nu este nici înger nici fiară (Pascal) 94
De ce sunt ereziile mai mult sau mai puțin originile Magiei negre? – Protestanții primei ore. Maniheism şi Arianism. – Locuitori din Albi, Catari, membri ai sectei lui Valdo, Fricoşi din Cevennes şi Vrăjitorii din Labourt sunt tot atâtea secte maniheiste abia deghizate 98
Falşii vrăjitori. – Toate marile genii taxate de vrăjitorie: Albert cel Mare, Raymond Lulle, Tritheme, Agrippa şi până la papii Silvestre II şi Grigorie VII. – Pledoarie curajoasă a lui Gabriel Naude în favoarea marilor oameni acuzați de Magie şi replica stupidă a lui Jacques d'Autun. – Legende ridicole care se referă la Agrippa: el îi ordonă diavolului să intre într-un cadavru şi să plimbe acest corp prin oraş; el îşi blestemă demonul familiar, care se va arunca în Saone sub formă de câine. – Povestiri contradictorii ale lui Paul Jove şi Jean Bodin. – Legende despre sfântul Toma d'Acquino: un tratat antediluvian de astrologie, închis într-o piatră şi regăsit de Hermes, îi permite acestui bun Părinte să graveze un talisman cu care face minuni, etc.. – Modalitate ciudată prin care Naude este constrâns să apere un om precum Agrippa. – Judecătorul Remigius, mâhnit că nu dorea ca toată lumea să fie considerată vrăjitoare, se denunță el însuşi şi moare pe rug 100
Treizeci de mii de vrăjitori în Franța sub Carol IX. – S-a abuzat fără îndoială de acuzația de vrăjitorie, dar descoperirile moderne permit să fie confundați scepticii care ar nega eficacitatea teribilă a maleficiilor. – Vrăjitorul din Evul Mediu este tipul mijlociu, tipul clasic. – Michelet îl sacrifică vrăjitoriei. – Să îi readucem la viață în cadrul

fantastic al Sabatului legendar 101
SABATUL. – Bandele acoperite de iarbă în pajişti, sau horele de zâne; ele au dansat acolo. – Pe locul Sabatului dimpotrivă iarba este tunsă şi rară. – Un dolmen druidic în mijloc. – Apusul Soarelui. – Efectul crepusculului. – Fantome. – O vrăjitoare face incantaţii. – Urciorul de unde scapă Leonard. – Leonard a crescut, acum este monstruos. Un foc zglobiu apare între cele două coarne ale sale şi sabatul începe; sosirea magicienilor şi a vrăjitoarelor. – Har! Sabbath! – Focuri de culori şi melodii. – Omagiu lui Leonard; fiecare sosit îi sărută dosul. – Verificarea semnelor. – O oaie neagră fuge în galop; o fată frumoasă, fecioară şi goală, călăreşte această oaie. – Este aclamată; Leonard o salută şi coboară de pe tronul său. – Mesa neagră. – Elixirul stropirii cu apă sfinţită. – Pomada fermecată. – La introitus copiii sunt îndepărtaţi şi vor fi trimişi la plimbare ştrengarii îmbrăcaţi în catifea. – Sacrificiul; Leonard consumă pe altar destrăbălarea fecioarei proclamată Regina Sabatului. – Hora şi orgia. – Incestul de rigoare. – Ţapul urât mirositor oficiază pe corpul însângerat al preotesei. – Ofranda grâului pentru Spiritul Pământului şi a păsărilor pentru Demonul libertăţii. – Confarreatio, hostie a iubirii impure; toată adunarea se împărtăşeşte. – Copiii sunt chemaţi pentru agapă fraternă. – Senior şi ţăran, prelat, castelan şi mojic fraternizează. – Răzbunaţi-vă sau veţi muri! – Darurile lui Leonard; folosirea lor. – Fulger al lui Dumnezeu loveşte dacă îndrăzneşti! – Ţapul se face cocoş negru cu creasta de foc. – Cucurigu! Totul a dispărut 104
Detalii omise în sinteza sabatului. – Evocarea; rituri impuse; sunt ele indispensabile? – Scena clasică a evocării; cum se semnează pactul; ce enunţă. – Epilog al acestui gen de aventuri; legenda lui Faust. – Pact formal, pact tacit. – Transport al vrăjitorilor la Sabat; modul variază. – Mătura legendară. – Unguente magice. – Electuari – Vânătoare înaltă: povestirea unui ţăran. – Melodie aeriană. – Grindină de hoituri. – Credinţa vrăjitorului; toată forţa sa ocultă este acolo 115

CAPITOLUL III – OPERELE DE VRĂJITORIE 118

Vrăjitorie, definiţia sa; detaliu al practicilor sale. – Repudiem pentru moment orice comentariu – Avertisment pentru cititor. – Diavolul, maimuţa lui Dumnezeu; vrăjitoria, religia în sens invers; ce este o religia? – Teoria tainei, identică în religie, în magie neagră şi în înalta magie. – Sortilegiul, caracterele sale sacramentale;

distingem în el materia şi forma. – Dezvoltarea acestei idei. – Trei categorii de vrăjitori. – Cele cincisprezece crime ale vrăjitorului, după Bodin; clasificare vicioasă 118
Maleficiul propriu-zis. – Exemplu de maleficiu efectiv şi constatat cum se cuvine: procesul ciobanului Hoque şi a complicilor săi. – Frumos-cer-zeu: sarcină de otrăvire pentru animale. – Trădarea lui Beatrix; salvată de farmec. – Moartea lui Hocque, lovit de şoc. – Legea repercusiunii în goeție. – Revelații în fața judecătorilor; condamnări diverse 125
Farmecul – Incantația. – Compoziția barocă şi sacrilegiul farmecelor. – Eficacitate în magia neagră a vorbelor de neînțeles; părerea lui Pico de la Mirandola şi a lui Jamblique. – Maniheism al vrăjitorilor. – Mărturisirile lui Magdeleine Bavent; farmec îngropat în apropierea unui trandafir (extras din cartea Părintelui Desmarets, confesorul Magdeleinei). – Filtre. - Sarcini. – Sortilegii. – Vrăjire; materia şi forma sa: volt şi repulsie magică. – Detalii curioase. – Vrăjire cu ajutorul figurii de ceară. – Cu broasca botezată. – Un sortilegiu în cimitirul din Saint-Suplice, în 1619. – Cum dejucăm vraja, după Eliphas: broasca într-o cutie de corn. – Folosirea broaştei în Magia otrăvitoare; rețetă ciudată după Porta. Envoutement prin rămăşițe prinse în cuie 127
Mandigoes-obi; sortilegiu al negrilor vandoux. – Obeah şi Ob ai lui Moise. – Sabatul Vandoux; exemplu citat de domnul Lond. – Şarpele sacru, preoții şi fidelii săi. – Şarpele la Egipteni: invocare la Typhon-Seth (Papyrus Anastasi şi Sallier). – Digresiune despre marele Agent din toate operele tenebrelor. Magnetismul şi electricitatea nu sunt decât modalități foarte indirecte ale energiei sale. – Inițiatul şi Adeptul. – Pentru a deveni Mag nu este de ajuns ştiința; raritate a adevăraților magi. – Vrăjitorul este un sclav care are alura unui maestru. – El se înecă în oceanul funest şi va deveni un val al acestuia 133
Sortilegii pentru exacerbarea şi depresia venerică. – Capriciile semnului genezic. – Afrodisiace şi anafrodisiace. – Rețetă de grimoar: măduvă extrasă din piciorul stâng al unui lup; schelet de broască; testicule de iepure, etc. – Rețetă impertinentă a lui Albert cel Mare, pentru a vindeca bolnavii de iubire. – Magnes interior şi ocult al lui Paracelsus. – Citat din Cornellius Agrippa. – Nodul de eghilet: această crimă era una dintre cele mai frecvente şi celei mai sever pedepsite. – Emoția este o redutabilă legătoare de eghilete. – Judecăți temerare. – Sentințe purtate cu uşurință. – Părerea lui Pierre de Lancre

şi Henry Boguet. – Rituri uzuale pentru nodul de eghilet; detalii precise. – Alte procedee pentru această legătură. – Încă o rețetă din Grand Albert. – Abatele Thiers şi Tratatul său despre superstiții 137
Farmece de înțepenire. – Mâna gloriei (extras din Petit Albert). – Pregătirea sa, mâna şi grăsimea spânzuratului. – Folosirea farmecului de înțepenire, pentru a răpi copii din China. – Exemplu extras din Spicuitor hindus-chinez: exorcism al preoților lui Bouddha. – Digresiune referitoare la exorcisme: toți miniştrii sacerdoților obişnuiți sunt competenți; De ce-ul esoteric al acestei competențe. – Comuniunea Sfinților şi Comuniunea perverşilor. – Farmec al tăcerii. – Cum disimulau acuzații supuşi torturii diagrama anestezică. – Tradiții judiciare: percheziții, sondaje. – Întrebarea; axioma: vrăjitorii țipă, dar nu plâng niciodată. – Indici extraşi din atitudinea în fața durerii – Anestezia isterică şi Sugestia 140
Alte opere ale vrăjitorului: Naşterea şi soarta sa. – Ochiul rău. – Sorți aruncați peste bunurile pământului. – Vrăjitorul în laboratorul său. – Pudră pentru a face înmulțirea rapidă a insectelor dăunătoare (Boguet). – Farmec pentru a face să plouă (exemplu extras de Delrio). – O fată îşi bate urina într-o gaură; rezultatele acestei operațiuni. – Maleficii pentru a stârni grindina, furtunile, ciclonul, etc. – Focul din cer şi spiritele şirete; digresiune despre zeii păgânismului. – Inteligența fulgerului: mărturisiri tulburătoare ale fizicianului Jobard. – Isprăvile spiritelor fulgerătoare. – Marele foc, tunetul şi fulgerul din Cer, referințe despre Biserica lui Quimper-Corentin, etc. (reproducere a unei piese ciudate) – Alte anecdote: oracole şi sentințele fulgerului. – Caesar, Aesar. – Demonii autori ai intemperiilor, exorcismele pentru a-i înlănțui; Ritualul lui Toul. – Părinții noştri păcătuiau prin exces de credulitate, noi păcătuim din excesul contrar 145
Evocări ale morților. – Homer şi Odiseea. – Detaliu al ritualurilor îndeplinite de Ulise, pentru a evoca umbra lui Tiresias. – Evocări cu ajutorul sângelui şi săbiei relevă Goetia 153
.....
Incubii şi Succubele – Ephiulle al Grecilor şi coşmarul. – Fenomene erotice în timpul somnului. – Caractere ale incubului; brutalitate. – Legenda unui monstru incub, raportată de Pierre le Loyer: o fată lăsată însărcinată de un monstru. – Succubul; istorie adevărată (povestită de Goerres şi certificată de Barnelt) despre un succub octogenar. – Spectre de dezmăț; fascinații 155

Vampirism, boală postumă: cum devenim vampiri. – Vampirism ereditar; fapte adevărate. – Victime ale vampirului; oameni sufocați în patul lor. Vampirul este dezgropat: detalii complete, descrierea cadavrului. – Îi este străpunsă inima; trupul său este transformat în cenușă. – Certitudine a fenomenelor vampirismului. – Fapte similare, atestate şi irecuzabile. – Îngroparea fakirilor de vii; letargia, exhumarea şi trezirea lor după mai multe luni. – Precauții luate pentru ca experiența să fie concludentă. – Mărturii pozitive. – Împrumut făcut din cartea doctorului Gibier: Analiză a lucrurilor; istoria lui Harides yoghi 156
Lycanthropie; ce este Vârcolacul; în ce diferă, din punct de vedere magic, față de Vampir. – Metamorfoze ale vrăjitorului în diferite forme de animale. – Fenomene repercusive observate în cazurile reale de bilocare pseudomorfică. – Exemple: istorii extrase din Valderama, Boguet, Bodit şi Lancre. – Laba de lup şi mâna castelanului; caracter apocrif al acestei din urmă anecdote 163
Antropofagia vrăjitorilor; legendele copiilor sugrumați de sabat. – Un text din Legea salică. – Iar sabatul: sabatul real, sabatul în astral. – Unde se limitează puterea vrăjitorilor 166

CAPITOLUL IV – JUSTIȚIA OAMENILOR 169

Vrăjitorul condamnat la moarte de majoritatea legislatorilor. – Trei texte nemiloase ale lui Moise. Părerea lui Bodin care reclamă pentru vrăjitor moartea distinsă şi cu mici țipete. – Două voci se ridică singure, spre această epocă, în sensul milei: medicul Wierus, în numele psihologiei (sec. al XVI-lea) şi pastorul Bekker, în numele milei creştine (sec. al XVII-lea), protestează împotriva rugului. – Indignarea lui Bodin împotriva lui Wierus; el îl trimite la ipostaza urinelor. – Culpabilitate reală a vrăjitorului; este ea dovada tribunalelor umane? – Oricât de crud ar fi fost Evul Mediu pentru vrăjitorii care l-au infestat, istoria îi va acorda circumstanțe atenuante. – Legislația şi jurisprudența ineptă în materie de vrăjitorie. – Magia crimă de excepție. – Codul lui Boguet 170
Vrăjitorii hăituiți din toate timpurile şi din toate țările – Venditad Sade – Papyrus Harris; păstor egiptean condamnat la moarte pentru maleficiile sale. – În Israel: Cartea Regilor; Saul la Pythonisa din Endor. Aoboth; apariție sinistră a lui Samuel evocat. – Legi în Grecia împotriva fermecătorilor (V. Platon, Demostene şi Pausanias). – La Roma, Legea celor XII Table nu este mai puțin severă: 170 de vrăjitori executați, Claudius

Marcellus fiind consul. – Măsuri luate de August, Tiberiu, Nero, Constance şi împăraţii creştini. – La Franci, Legea salică îi pedepseşte pe strigoi. – Ev Mediu şi timpuri moderne; ordonanţe succesive ale lui Carol VIII, Carol IX, Henri III, Louis XIII şi Louis XIV 175
Competiţii ale puterilor ecleziastice şi civile; tribunale mixte pentru represiunea crimelor magiei. – Judecătorul este prins din nou. – Bulă incalificabilă a lui Inocenţiu VIII; nu a fost aplicată niciodată. – Digresiune despre zădărnicia măsurilor menite să revolte conştiinţa publică; două exemple de prescripţii asemănătoare eludate; Ritualul Roman şi interdicţia de a îngriji bolnavii impenitenţi; o ordonanţă sub Ludovic-Filip, prescriind denunţarea revoltaţilor răniţi 177
Crimele de excepţie – Obiceiuri speciale pentru crima de magie: detalii multiplicate şi curioase. – Frauda bună a iezuitului Delrio. – Tortura: Chestiuni de apă şi de foc; bocanc, tortură, bici, şevalet, colier, etc. – Cartea doctorului Regnard: Vrăjitorie, Magnetism, etc – Versuri ale lui Nicolas Remy. – Demonologi; caracterele lor proprii: Remigius, Sprenger, Bodin, Lancre, Boguet, Delrio, etc. – Inchiziţia şi nimicirea sa prin foc. – Lucrările lui Dellon, Marsollier şi Llorrente 181
Câteva procese faimoase – Ioana d'Arc – Gilles de Laval, Domnul de Retz şi legenda lui Barbă-Albastră. Lux scandalos al mareşalului; el se ruinează, în ciuda averii sale colosale. Copii de suflet ai capelei din Tiffauges. Meffraie; ridicări de băieţi tineri. Copiii de suflet dispăreau unul după altul. Aluri misterioase ale domnului de Retz; moravuri echivoce. Magia, alchimia şi uzura; Prelati şi preotul din Saint-Malo. Vocea publică îl desemnează pe Retz ca asasin, sodomit şi vrăjitor. Ducele Jean V îl investeşte pe Machecoul unde s-a refugiat. Retz prizonier; anchetă şi proces. Percheziţii în toate castelele; exhumarea a două sute de cadavre mici mutilate. Revelaţii neaşteptate; detalii înspăimântătoare. Un tribunal mixt, sub preşedinţia lui Senechal de Rennes, îl condamnă pe Gilles de Retz să moară pe rug. Execuţia sa la porţile oraşului Nantes (1440). – Expunere şi amendă onorabilă a Maistrului Guillaume Edeline, care a fost la sabat. – Ţărancă idioată, acuzată de sortilegiu de către Inchiziţie, salvată de Agrippa, avocat general la Metz. – Afacerea Sainte-Baume: procesul lui Gaufridy; textul arestării care îl condamnă la moarte în chinuri (1611). Confesiunea lui Gaufridy, publicată după moartea sa de către exorcişti. Detalii incredibile: Magdeleine de la Palud şi cei cinci

diablotini; Louise Cappeau, posedată de Verrine, Grezil şi Sonneillon. Jurăminte edificatoare despre diavolul Verrine. Exorcismele lui PP. Domps şi Michaelis. Carte revoltătoare a acestuia din urmă. – Recrudescență a proceselor şi a supliciilor de la începutul secolului al XVII-lea. – Procesul Eleonorei Galigai (1617), piese convingătoare găsite la ea; replica sa demnă pentru preşedintele Courtin. – Din nou Urbain Grandier: marele cardinal şi bagheta magică. – Afacerea măicuțelor din Louviers: în această comunitate, David a instituit un Sabat permanent. Proces al succesorilor săi Picard şi Boulle; arest al Parlamentului din Rouen (1647), care condamnă viul şi mortul la a fi făcut cenuşă pe acelaşi rug. – Posedările se multiplică. – Afacere scandaloasă a iezuitului Girard şi a frumoasei Cadiere. Influența iezuiților divide Parlamentul de Aix; evident vinovat, Girard beneficiază de partajul vocilor (1731). Arestul îl trimite la judecătorul Bisericii care îl achită. – Părerea lui Jules Garinet, atingând posedații şi exorciştii 188

PROCESUL
ŞI RĂZBUNAREA TEMPLIERILOR.

Ordinul Templului şi tradiția Johannită. Levitikon şi lista pontifilor Johanniți, de la Iisus la Sfântul Ioan. – Bogăția şi ambițiile Templierilor. – Acuzațiile aduse împotriva templierilor: Baphomet, Renegarea crucifixului, Sodomie, diabolismul; Demonul în formă de pisică; Succubii. – Orgiile gnostice. – Misiunea Templierilor, după marchizul lui Saint-Yves d'Alveydre; le datorăm stabilirea Statelor generale? – Maniheismul Templierilor; probe raportate de Mignard: lădiță de piatră d'Essarois. – Incompatibilitatea dogmei maniheiste şi a tradiției ortodoxe 200

Conspirația papei şi a regelui Franței împotriva Templului. – Detalii istorice. – Lovitura de Stat din 1307. – Arestarea Templierilor în toată Franța. – Atitudinea guvernelor străine: Templierii în Germania, în Italia, în Sicilia, în Anglia, în Flandra, în Spania, în Cipru. – Procesul durează foarte mult. – Sentința definitivă. – O parte a Templierilor scapă de moarte, confesându-şi crimele de care sunt acuzați: ceilalți, declarați eretici, urcă pe rug. – Marele Maestru retractează de la primele mărturisiri extorcate de întrebare; el este ars de viu în compania prințului Dauphin (1313). – Cavalerul Aumont şi şapte Templieri deghizați în masoni le culeg cenuşa: Ordinul Franc-Masonilor a luat naştere. – Din 1311, Consiliul de la Viena a pronunțat abolirea Templului. – Ce devin imensele bogății ale

Ordinului? – Templierii erau vrăjitori? Da sau nu; digresiune despre pericolul etichetelor prea absolute. – De ce această înverşunare a lui Clement V şi a lui Filip cel Frumos împotriva unui Ordin atât de devotat intereselor Bisericii şi ale monarhiei? 204
Legea Repercusiunii în istorie: 1793 este un şoc ca replică a evenimentelor din 1312. – O formidabilă societate secretă s-a ridicat pe rămăşiţele Templului. – Aşteptând ora răzbunării, ea decimează prin pumnal şi otravă, denunţători şi călăi. – Timp de patru secole, executorul marilor opere templiere a crescut şi a lucrat în umbră; se arată în sfârşit ziua cea mare sub numele de Iluminism mai întâi, apoi arborează numele de Revoluţie franceză 213
Societăţile Secrete, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea secol. – Fermentaţie generală. Germania este punctul de legătură al tuturor sectelor. – Weisshaupt şi Areopagiţii săi. – Swedenborg, Schraeppfer, Yung-Stilling, Eckartshausen, Lavater. – Misterele Şcolii din Nord. – Spiritismul de stat, la Berlin şi Copenhaga. – Masoneria ocultă. – Pamflet profetic al Marchizului de Luchet: Eseu despre secta Illuminaţilor (1789); analiza cărţii, citate care demonstrează o preştiinţă uimitoare 215
Loje-mame; misionari internaţionali – Saint-Germain şi Cagliostro; vogă prodigioasă a acestor aventurieri, idolatrizaţi de către popor, răsfăţaţi de cei mai mari seniori. – Anecdote incredibile. – Minune sau ... sugestie? – Marele Cophte şi Masoneria sa egipteană; iniţierea Prinţesei Lamballe. – L P D Triplă semnificaţie a acestei hierograme sinistre. – Medalie profetică realizată în 1642 şi prezentată la Convenţie de Grigorie. – Pronostic făcut de Paracelsus şi profeţiile lui Joachim de Flore. – Circulară masonică cifrată. – Război de moarte între adepţii celor două iniţieri rivale. – Crocodilul lui Saint-Martin sau Războiul Binelui şi Răului. – Binarul impur îşi poartă fructele: domnia Terorii. – Un citat de Eliphas Lévi. – Extrase importante dintr-o carte publicată în 1819: Societăţi secrete din Germania. – Apropieri ciudate. – Jacques, Jean-Jacques, Jacques Molay şi Iacobinismul. – Iacobinii, Neo-Templierii; termeni sinonimi – Jakin, Boaz, Macbenac, Adonai, 1314. – Mormântul lui Jacques Molay, de Cadet de Gassicourt. – Răscoala din 10 mai 1792; Adunarea decide că regele va fi instalat la Luxemburg. Neo-Templierii au decis altceva: regele la Templu. – Noi apropieri semnificative. – Ludovic XVI va plăti pentru Filip cel Frumos şi mai târziu Pius VII pentru Clement V. – Planul dublu al Revoluţiei franceze oprită în lojele

masoneriei oculte, fiica Templului. Dovadă materială, indiscutabilă: mărturisiri sibiline ale lui Cagliostro în 1790. Procesul său la curtea de la Roma. Revelații surprinzătoare. – Bonaparte şi Pius VII; Papa la Fontainebleau. – Noi extrase din Eliphas Lévi. – Evreul rătăcit de Crimă şi de Răzbunare. – Pasqualis-Martinez şi inițierea lui Cazotte. – Cele două sinteze cromatice după Zohar. – Profeția lui Cazotte, raportată de La Harpe, martor ocular 217

Procesul lui Jacques Cazotte şi Corespondența sa mistică adresată lui Laporte şi Pouteau. – Detalii necunoscute. – Cazotte în fața judecătorilor săi, el este condamnat dinainte. – Cele două secte rivale la cuțite. – Cazotte şi Martiniştii. – „Nu sunteți inițiat? Aplaudați!”. – Conspirația lui Cazotte. – Rechizitoriul lui Real, acuzator public. – Non bis in idem – Cazotte condamnat la moarte. – Discurs in extenso a lui Lavau, Neo-templier, preşedinte al Tribunalului Revoluționar. Sectarul, înainte de a-şi ucide duşmanul dorea să-l convertească! – Execuția lui Cazotte. – Concluzie 225

CAPITOLUL V – ARSENALUL VRĂJITORULUI 245

Sacristia, după Templu 248
INVENTARUL ARSENALULUI VRĂJITORULUI 248

A. – Adramelech. – Aggarath. – Albert cel Mare (Grand şi Petit Albert. Substanță a acestor două grimoare stupide). – AlmanahuL Diavolului. – Amulete (Amuleta şi Talismanul, Agnus Dei, Mascota şi Obiectul norocos). – Androdamas – Android (Androidul lui Albert cel Mare, sens al legendei. Avorton; spermă într-un ou, etc). – Anticristul. – Astrolab (Horoscop, Astrologie judecată de către Fabre d’Olivet) – Avatar 248

B. – Baghetă (Bagheta magilor. Bagheta vrăjitorului şi cercul evocator; pregătirea baghetei de alun. Urina şi sângele; practicile rabinilor-vrăjitori din Alsacia). – Baghetă divinatorie (Descriere, fabricație; Fizica Ocultă a lui Vallemont şi respingerea lui R P Lebrun). – Bambus negru (Filtru de iubire al vrăjitorilor negri) – Baphomet. – Busuioc (născut dintr-un cocoş şi o broască râioasă. Oul de cocoş. Adevăratul busuioc). – Bazin fatidic (Povestire detaliate, după Ammien-Marcellin şi Sozime, despre operațiunea teurgică realizată de magul Pallade). – Frumos-Cer-Dumnezeu – Beelzebub. – Belphegor. – Bestia Apocalipsei. – Brucolaci 251

C. – Cadavru (Teorie magică a lui Porphyre). – Cantaride. – Caractere (Hierograme, hieroglife, embleme,

pantacle: definiții. Caractere ale grimoarelor; cheia lor. Caractere apocrife, de respins la prima privire. Chymicy Vannus şi cheia Rozelor Cruci. Analiză şi sinteză a caracterelor. – Monas hieroglifica lui Jean Dee). – Carafe (Instrument de divinație, folosit de Cagliostro. Porumbeii săi, vizionari pasivi. Cagliostro o face pe Maria-Antoaneta să vadă ghilotina pătată de sângele regal). – Catoblepas. – Cercul magic (Teorie ezoterică a cercului; Demonii în jurul cercului. Hore de zâne). – Candele (Mâna de glorie. Candela magică a lui Cardan, pentru a descoperi comorile ascunse). – Cazan al Sabatului. – Cămaşă de nevoie (Citat din Jean Wierus). – Cuie - Capra Sabatului. – Claviculă (Claviculele lui Solomon, imprimate şi manuscrise. Detalii pentru bibliofili. Marele pantacul). – Clopot (Virtutea de a alunga fulgerul; clopote binecuvântate de Sfântul Petru). – Coca din Peru (Detalii complete. Proprietăți anestezice şi tonice. Cocaina. Pericole ale acestor substanțe. Ravagii în Peru; decizie a consiliului de la Lima (1567). Coca, arbore magic? De ce? Părere a imprudenților. Bariera lumii hiperfizice; cum s-a dărâmat. Pact tacit, prin virtutea sângelui). – Colir (Gnom ireconciliabil şi evocarea lui Magnamara). – Colombă. - Comete. – Cocoş negru (Sacrificiu al Cocoşului negru în Grimoarul lui Honorius. Vrăjitori din China: Heung-te) – Coarde ale vânturilor (Citat din Olaus Magnus). – Craniu de copil (Farmec de invizibilitate; un vrăjitor în fața jurilor, în 1857). – Broască râioasă (Putere magnetică a broaştei râioase) – Cruce 255

D. – Demonul bărbos (Baphometull Alchimiştilor) – Demoni (ierarhii infernale, după Wier) – Dinți. – Diavol. – Divinații (cartea lui Peucer). – Dragon Rouge (Detalii despre acest Grimoar) 266

E. – Apă (mixerele de apă: farmec pentru a aduce ploaia. Probele apei reci şi ale apei fierbinți) – Elfi. – Enchiridion (detalii bibliografice: Carol cel Mare şi Leon III). – Vrăjire. – Sabie (Fabricarea săbiei magice, caractere secrete). – Ephialte. – Evocare (prescripții detaliate ale ritualului, după Eliphas Lévi) 269

F. – Fantome (Definiție ocultă). – Formă fluidică. – Fumigații 270

G. – Gamahes (Curiozitățile neauzite ale lui Gaffarel; teoria semnăturilor astrale, reînnoită de Crollius şi Paracelse). – Gnomi. – Grimoare (Grimoarul lui Honorius, detalii curioase, explicare a lui Eliphas Lévi. Semnături diabolice, trasate cu sânge. A şasea esență dialectică şi potențială) 271

H. – Haşiş (pregătirea sa; kif; extractul gras. Proprietăţi. Paradisurile artificiale ale lui Beaudelaire. Manifestare a inconştientului; virtute ocultă. Adam înainte de cădere. Vei naşte în durere). – Hippomanes 275
I. - Idoli. – Iluminism. – Imortalitate (Elixirul nemuririi; Zanoni. Lotusul). – Incubi (Ephialte) – Infidelitate (Băuturi de probă; Apele amărăciunii 276
Î. – Înalta Goană. – Întrebare 278
K. – Khali 279
L. – Laţuri. – Lămpi (Lampă eternă în mormântul lui Tullia). – Larve. – Lemuri. – Leonard. – Leviathan. – Lilith 279
M. – Magnetism (Definiţii: Sugestie şi Constrângere. Ceară moale şi amprenta). – Mâna de glorie. – Maleficii. – Mătrăgună (Atropa Mandragora. Solanees virulente. Omul-mătrăgună şi visul alchimiştilor, măiestria vitală şi bătaia unui arc. Teraphim şi Avortonii. Evocarea unei larve într-o mătrăgună. Sufletul unui câine şi sufletul spânzuratului). – Mărci (controlorii lui Leonard; poansonarea vrăjitorilor. Chirurgii şi Stigma Diaboli; Lancre şi Murgui). – Melicerte. – Mendes (şi ţapul său). – Mesa neagră. – Mochlath. – Moloch. – Monştri (sămânţă umană în sol animal) 280
N. - Nagual (Nagualismul şi Licantropia. Alter ego al vrăjitorului mexican. Fenomene de repercusiune. Crocodilul şi părintele Diego; un duel la malul lacului). – Nahemah. – Nenufar (antiafrodisiace şi lucrările Lunei şi ale lui Saturn. Lotus şi nymphea padma.- Numere 285
O. – Obi. – Ou (Ghicit cu oul alb). – Ouă de şarpe (Druizii şi cerebrota mercurială a ermeticilor). – Ondins .. 287
P. – Pact. – Parfumuri (fumigaţii oculte). – Pisică. – Picior de capră. – Pistol zburător. – Plantă atrăgătoare a lui Van Helmont (un text al acestui adept; tradiţia Rozelor Cruci. Verbina şi ora astronomică la care trebuie culeasă). – Plante magice (cele 22 de plante şi cele 22 de arcane. Pierderea tradiţiei; cele 16 plante oculte după Cesar Longin). – Pomezi. – Pitoni 288
R. – Regina Sabatului. – Rhombus (sfârleaza magică şi oracolele lui Zoroastru) 292
S. – Sabat. Sabia. – Sacrificiu. – Salamandre. – Samael. – Sânge (Virtute configurativă a sângelui; o pagină din Eliphas Lévi). – Satan. – Satiri (Cartea lui F Hedelin). – Secrete (A vindeca de secret: formule stupide, făcând minuni în mâinile anumitor păstori. Detalii picante. Un secret împotriva fluxului din pântece). – Semne

(semnul şi lucrul reprezentat). – Sortilegii. – Spiritism (definiție, regatul lemurilor). – Stilet magic. – Succuba. – Silf 292
Ş. – Şoareci albi (hrăniți cu hostii consacrate). – Şireturi 300
T. – Taciturnitate. – Talisman (definiție; cu ce este diferit față de amuletă. Scapularii diavolului. – Tobă magică (Diavolul în Siberia). – Tarantula. – Tarot (Originea Tarotului. Cartea lui Court de Gebelin. India, Egiptul şi Boemienii. Corespondențe ezoterice. Drumul Tarotului şi cartea lui Papus. Tarot alterat. Cele XXII de chei, restaurate de domnul Wirth. Magul şi Vrăjitorul). – Tarobol (detalii curioase; – Teudat. – Teraphim (Ourim şi Thummim; față sau revers) - Tunet. – Transportul vrăjitorilor la Sabat 301
Ț. – Țapul Sabatului 305
U. – Upas (otrăvuri ale sălbaticilor; Tsettik şi Curar. Upas născut din solul din Java, sub blestemele lui Mahomed). – Urină. – Mătreața arborilor (Paracelsus şi craniile spânzuraților 305
V. - Vampiri. – Voodoo. – Vargă fermecată (pregătirea sa; vergeaua fulgerătoare). – Vitzliputzli. – Volt 306

CAPITOLUL VI
AVATARURURI MODERNE ALE VRĂJITORULUI 309

Vrăjitori în secolul al XIX-lea? – Eu răspund da, cu mâinile pline de dovezi. – Dosare despre Vintras şi secta sa neo-gnostică. – Magnetizatori, spiritişti şi mediumi fac vrăjitorie la fel aşa cum face domnul Jourdain proză, fără să ştie. – Aceste aserțiuni le voi justifica imediat 309
Un proces de vrăjitorie, în Franța, în anul 1851. – Tribunal din Yerville: ciobanul Thorel intentează o acțiune împotriva preotului Cideville care i-a dat trei lovituri de bâtă. – Originea afacerii: ea provine de la un cutare G, vrăjitor din sat, arestat la denunțul preotului pentru practicarea ilegală a medicinei. Thorel nu este decât executantul înaltelor opere ale lui G, care a promis să se răzbune. – Doi tineri seminarişti crescuți la prezbiteriu. – Trombă de fenomene; lovituri în ziduri, pe ritmul unor anumite arii. – Conversație prin lovituri; revelații stupefiante. – Pupitrele de izbesc; obiectele dispar; lopata şi vătraiul dansează prin cameră. – Unul dintre seminarişti zăreşte în spatele său o umbră a unui om îmbrăcat cu bluză, este Thorel. – Corpuri fluide, şerpuind. – Mâna neagră şi palma. – Eclezialştii se duelează cu invizibilul. – Pardon! – Iată un om care mă persecută! – Thorel la

prezbiteriu; el atinge copilul; fenomenele se dublează. – Scenă între preot şi Thorel; lovituri de bâtă. – Verdict al judecătorului de pace; autenticitate a fenomenelor 309
Ce este Magnetismul? – Supunerea unei ființe la voința altuia. – Ce este Spiritismul? – Evocarea morților. – Spiritiştii şi magnetizatorii sunt, conştient sau nu, vrăjitori. – Digresiune despre daimonul sugestiei; teorii oculte; teoriile oculte despre Magnetism şi Spiritism. – Allan Kardec şi doamna Blavatsky. – De ce combat spiritismul: promiscuitate psihică şi anarhie spirituală. – Evocare a morților: cultul strămoşilor 309
Spiritismul în antichitate. – În Orient. – La Roma: Tertullien vorbeşte despre mesele oraculare şi caprele sibiline. – Invazia spiritismului în Europa, spre 1853. – Knockings, rappings. – Creioane fermecate, mâini luminoase, apariții. – Condiție indispensabilă pentru producerea fenomenelor: un medium. – Ce este un medium? – Identitate a fenomenelor de spiritism şi a celor observate la Cideville. – Descriere a fenomenelor; detalii interesante. – Obiectivări de ființe sau de obiecte; aceste experiențe îl epuizează pe medium. – Vampirirsm de salon. – Respirații înghețate. – Solidaritate între medium şi fantomă. – Fenomene de repercusiune; teorii oculte. – O fantomă lovită de o minge: mediumul pe moarte. – Întoarcerea la faptele observate în Cideville: Thorel poartă cicatricea gloanțelor trase asupra formei astrale. – Mai multe tipuri de mediumi; mediumi cu efecte fizice, cu materializare şi cu încarnare. – Studiu al încarnării spiritiste: schimbare văzând cu ochii; cel care îşi împrumută corpul. – Spectacol de neuitat, dar înşelător. – Explicație ezoterică a fenomenului. – Prăpastie incubică şi spiritism. – Depravarea anumitor mediumi. – Anomalii sexuale. – Un androgin. – Pericole ale spiritismului: părerea domnului Bonjean, de Chambery 309
Pericolele magnetismului. – Experiențe temerare. – Salome va muri; otrăvire prin sugestie. – Tânără goală, cântând la rigodon. – Un fragment convingător. – Un tânăr îşi loveşte mama cu un pumnal. – Ipoteză a unui criminal abil, inițiat în misterele magnetismului. – Sugestia în curtea de juri. – Mijloace de a dejuca orice bănuială. – Educarea unui copil este un edificiu de sugestii. – Sufletul uman este o ceară moale care se întăreşte sub degetele lucrătorului. – Logica vrăjii sugestiilor. – Experiența mâinii crispate 309
Mesmer i-a făcut un cadou trist umanității? – Magnetismul în cripta misterelor antice: Sheekinah; Ain-Soph-aor. –

Dragonul lui Ashiah şi cercul mistic al alianţei. – Caduceul lui Hermes şi bagheta miracolelor, căzute în mâinile ignorante sau perverse. Trebuia ca Magnetismul să rămână ocult; dar din moment ce a început divulgarea trebuie să mergem până la capăt. – Iniţierea ierarhică 309
Deleuze, Puysegur, Dupotet; vagi intuiţii. – Şcoala lui Braid; Sugestia: teorie superficială dar perfect riguroasă. – Ridicol al Braidiştilor: ipoteza fluidului. Ar trebui totuşi să se audă. – Domnul Charcot şi Şcoala de la Salpêtrière. – Punere în scenă; toba, gongul, tam-tam-ul; mult zgomot şi puţină treabă. – Şcoala din Nancy, mai puţin teatrală dar mai serioasă: Doctorii Liebeault, Bernheim, Beaunis şi Liegeois. – Decanul Şcolii din Nancy, Liebeault şi chestiunea fluidului; el este zdruncinat în scepticismul său de cura copiilor sugari. – Experienţa domnului Focachon: poza unui vezicator prin sugestie. – Stigmatizarea: mecanismul autosugestiei în acest pretins miracol. – Tentativă de transmitere a gândului. – Proces verbal, relatând trei fapte de sugestie mentală, obţinute de domnii Liebeault şi Guaita: metamorfoza unei pălării 309
Fermecători, tămăduitori, ghicitoare în cărţi, figuranţii vrăjitoriei de jos. – Misticii îndoielnici. – Cadrul nostru ne limitează la un singur exemplu: unul dintre idolii Sodomei mistice 309
CARMEL-UL lui EUGENE VINTRAS
ŞI MARELE PONTIF ACTUAL AL SECTEI 343
Escrocherie, virtute de tradiţie în Carmel: Vintras condamnat la cinci ani de închisoare ca escroc; Baptiste, succesorul său, la trei ani. – Misterele lui Tilly-sur-Seules: revelaţiile lui Gozzoli şi ale lui Geoffroy; practici obscene şi sacrilegii. – Oratoriu secret. – Fragmente de corespondenţă echivocă a lui Vintras cu fidelii săi: Jehorael, Azzolethael (îngerul tropicelor), Dhocedoel. – O dragoste trecătoare pentru Dumnezeu. – Vintras, medium puternic; forţa sa de atracţie simpatetică. – Opera sa, curioasă olla podrida. – Minunile lui Vintras: hostii sângeroase, acoperite cu caractere secrete; vin miraculos; clopote care sună singure. – Afacerea Rosette Tamisier: fenomene stupefiante; subprefectul d'Apot, notabilii din Saint-Saturnin semnează procesul verbal. – Afluenţă enormă. Episcopul cere ca Rose Tamisier să fie arestată; sfânta în poliţia corecţională; declaraţie de incompetenţă. Logica unui procuror. – Vintras judecat de Eliphas Lévi .. 343
O vizită a lui Eliphas Lévi la profetul Vintras; pretinsă pocăinţă a magului, câştigat de atunci la Carmel. – Un prieten ne roagă să controlăm acest fenomen, atestat de un

proces verbal. – Falsitate manifestă a procesului verbal; dovezile abundă: apropieri de date; un text formal al Ştiinţei spiritelor; reproducere facsimilă de versuri scrise de Eliphas Lévi în 1864 pe garda unei cărţi a profetului; note marginale foarte picante şi dintre cele mai peremptorii de unde reiese că abatele Constant a condamnat mereu Carmel-ul 349
Erezia lui Vintras; defecţiuni zgomotoase pe câmpul catolic: abaţii Baillard, etc. – O carte a abatelui Andre; extrase semnificative. – Generalităţi despre Carmel: Naundorf şi folosirea Marelui Monarh; Numele angelice; Ministerele; cele trei Ioane şi cele trei Josefine mistice; pontifii; proveniența angelică a sufletelor: Spadasini, Feciorelnici, Voxatari, Donatari, etc 354
Succesorul lui Vintras – Rozele Cruci şi vrăjitorii: de ce dorim să-l demascăm pe Jean-Baptiste şi să scufundăm secta ruşinoasă pe care o conduce. – Josnicii mistice similare; extras din doctorul Gibier despre Comunitatea Priapului onanic. – Vintras şi moştenitorul său spiritual: Elie şi Jean Baptiste. – Un consistoriu într-un singur om. – Condamnarea lui Jean-Baptiste de către un tribunal de onoare; sentința îi este imediat semnată (24 mai 1887). – Detalii din dosarele reunite de Baptiste despre Carmel. – Cine este acest personaj? 357
Doctrina secretă a lui Baptiste: misterul nedreptăţii. – Învăţătura lui Vintras; evoluţia sufletelor. – Opera salutului: mântuiri individuale şi colective. – Adaptare a acestor vederi corecte. – Nimic nu poate da ceea ce are; aşadar trebuie să dobândeşti ca să poţi dărui. – Marele Arcan al Carmel-ului: căderea s-a operat printr-un act de iubire vinovată; mântuirea trebuie realizată prin acte de iubire religioasă. – Această dogmă se bazează pe o tradiţie talmudică. Androginatul; uniunea sexelor; cheia ascensiunilor şi a decăderii. – Modul celest şi Modul infernal. – Dreptul de procreere. – Sfânta Libertate a copiilor lui Dumnezeu. – Nu există salvare în afara uniunilor. – A se uni prin iubire cu toate fiinţele Creaţiei: Uniuni de înţelepciune, Uniuni de milă. – Unde se îndreaptă această doctrină. – Corpurile glorioase 360
Cum l-am cunoscut pe Baptiste. – Tradiţia ortodoxă a Ştiinţelor divine. – Baptiste este de bună credinţă? Rezerve din acest punct de vedere. – Misionarul Cerului şi reticenţele sale: anecdotă picantă despre sensul spiritual şi sensul divin al simbolurilor. – Cum ni s-au trezit bănuielile; confidenţe grave. – Un concurs de circumstanţe neprevăzute dezvăluie lipsa de demnitate a lui Baptiste 365

Anchetă ordonată: domnul Wirth ne repune dosare; primele relații dintre Baptiste şi domnul Wirth. – El o trezeşte la realitate pe domnişoara Maria M, o sectantă a lui Carmel. – Ajutat de ea, el face pe discipolul fervent în preajma lui Baptiste şi ajunge să-l trădeze cu propria sa pană 366
Extrase din scrisorile lui Baptiste. – Împuternicirea ştiinței de a-i face ființele să evolueze. – Dizertație despre exigențele iubirii fizice. – Căsătoria nu rezolvă nimic. – Doar inițierea aduce soluția enigmei. – Distincție esențială între drepturile de procreere şi generare. – Exercițiul dreptului de procreere este licit pentru inițiați; nimeni nu poate incrimina exercitarea acestui drept. – A cunoaşte mijloacele de procreere şi a nu le folosi ar însemna a face o crimă implacabilă împotriva Duhului Sfânt, această crimă despre care vorbeşte Scriptura. – Temerile lui Baptiste: nu trebuie să bruscăm inițierea. – Pregătirea neofitului. – Scrisoare către domnişoara Maria M: „Să nu ne expunem pentru a nu fi judecați greşit!” Dreptul neofiților este cel al aleşilor. – Cum vrea Baptiste să-l pregătească pe domnul Wirth; mamele celeste (sic) interzic uniunile; disperarea lui Baptiste; scrisoare homerică pe această temă. – Înmulțirea cu zece 368
Scrisorile lui Baptiste (continuare). – Domnul Wirth pune întrebarea supremă. – Răspuns peremptoriu al pontifului, entuziasmul său elogios. – Inițiatul este un rege care se poate căsători cu toate. – „Nu mai sunteți discipolul meu, dragă ales! Sunteți un alt eu-însumi.”. – Scrisoare de la trei tinere inițiate în Carmel în L, conform ritualului. – Carmel vrea să spună: carne crescută în Dumnezeu. – Consternare bruscă a lui Baptiste, el află că domnul Wirth îşi bate joc de el; de atunci „celălalt eu-însumi” nu mai este decât un profan care nu a înțeles nimic din învățătura Carmel. – Ipocrizia lui Baptiste, exemple similare. – Ultimele scrisori 379
Alte documente: dosar furnizat de René Caillie, - Revelații din scrisoarea abatelui Z. – Oratoriul secret al lui Baptiste. – Mângâieri om-animale; doamna T, fecundată de ele, dă naştere la vânturi: acestea sunt corpuri glorioase pentru ascensiunea ființelor inferioare. – Baptiste şi Contele de Gabalis 381
Domnul Wirth trimis la Chalons pentru a culege depoziția domnişoarei Maria M. – Repunerea unor dosare importante. – Condamnarea lui Baptiste. – Examen rapid al dosarelor. – Uniunile la distanță. – Un pontif în cămaşă. – Din nou corpuri glorioase. – Scandalurile interioare din

Carmel. – Specificații prea precise şi pe care a trebuit să le prezentăm în latină. – Un atac pe calea magică; contra-semnul. – Călătoria lui Baptiste la Frohsdorff; venirea lui Henri al V-lea şi învierea doamnei L. – Şoareci albi hrăniți cu hostii. – Cataplasmă din materie fecală şi alte medicații de același gen. – Vrăjire prin statuetele sfinților; prin inimile străpunse de ace. – Poruncile supreme. – Un elixir pentru Uniunile de viață. – Farmec de moarte pronunțat de Baptiste şi urmat de efect 385
Declarație privind cele şapte mistere. – Corpul glorios şi facultatea plastică. – Rugăciune ciudată, pentru a deveni Crişti şi Maria-Crişti (sic). – Hostie imperiamaelic şi duo de viață. – O parte pătrată. – Sacrificul gloriei divine: carnea euharistică. – Pentru noi infernul! Pentru noi Satan! – Sacrificiul josephic de glorie. – Câteva titluri de opere .. 392
O ultimă anecdotă: Călătoria pontifului la Paris. – Viața sa ascunsă este închisă, viața sa publică se va deschide. – Paralelă între Baptiste şi colegul său Jean-et-Pierre. – Manevre complicate ale lui Baptiste pentru a forța uşa teosofului X. – Întrevedere a lui Baptiste şi a unui brahma pundit. – O exhibiție magico-comică. – Capul de mort şi pielea de şarpe. – Evocare teatrală; teroarea lui Baptiste, el bate în retragere. – Vrăjitori şi Dougpas. – Fiul Sorilor Asiei. – Un brahma-budhist (sic). – Cadou al unui medalion: ce închidea el? – Vizita savantului X la Baptiste; ce urmează. – Un israelit de dincolo de mormânt. – Erudimini, qui judicatis lupanar! 399

CAPITOLUL VII – FLORILE PRĂPASTIEI 406

Poezia Răului. – Pericol al excursiilor departe de drumurile deschise. – Farmec de artă a vrăjitoriei; unii țin de pitorescul superficial al grimoarului. – Alții se pasionează de lirismul Răului. – Prăpastia inconştientului. – Inconştiența este domeniul propriu lui Satan-Panthee. – Satanismul pur este destul de rar: canonic Docre şi Acolo-jos al domnului Huysmans; imputări calomnioase cu privire la ocultiştii contemporani. – Domnul Huymans păcălit de Baptiste. – Burghezi şi patricieni ai vrăjitoriei moderne. – Artişti şi gânditori excentrici; Icari ai idealului. – Emanări ale prăpastiei. – Satan transfigurat în înger de lumină. – Vocea ambianțelor. – Minele şi Non-Minele. – Îndoială universală; poluție psihică; spasmul mistic al Răului. – Vocea lui Satan-Panthee: inițierea blestemată şi mincinoasă 406
Cabala lui Satan-Panthee. – Sabia lui Keroub. – Prostituata Neantului. – Mângâierile adversarului:

Pământul dă naştere la spectre blasfematoare. – Cele trei septenare de blasfemii. – Providența şi Zeița Rațiune. – Templul de rebeliune lovit de fulger. – Omul îl neagă pe Dumnezeu şi Dumnezeu îl reneagă pe om. – Reintră în inconştient! – Fluviul vieții impersonale, universal dizolvant al entităților factice. – Vis sau realitate 413
Vocea lui Satan-Panthee îi vorbeşte fiecăruia în limbajul său familiar; dar orice ar spune, scopul său este de a sugera retrogresiunea spre Instinct. – Cele două Inconştiente. – Suicidul adevăratei personalități; în acest suicid se află alfa şi omega vrăjitoriei. – Satan-Panthee travestit în Cristul glorios. – Chiar în Buddha: Societatea teosofică şi sinteza atee. – Parabrahm şi Nirvana 417
Peste tot unde se desfăşoară activitatea omului, Satan îşi poate extinde ravagiile, aşa cum Providența îşi răspândeşte binefacerile. – De ce? Natura demiurgică a omului. – Verbul uman în raporturile sale cu Adevărul Absolut şi Realitatea contingentă. – Credința şi Ştiința. – Verbul uman poate comunica împreună cu Verbul divin, prin medierea Conştiinței. – De ce Rațiunea, competentă pentru lucrurile Ştiinței, este atât de incompetentă pentru cele ale Credinței? – Magia Artei, binefăcătoare sau nefastă. – Opera de artă, încarnare a unui gând viu; un gând nu se încarnează (nici un suflet) decât pentru a acționa asupra unui plan nou. – Orice artist este un mag sau un vrăjitor. – Schiță a unei scheme sintetice a Artei; patru tipuri primordiale: Apollo, Hecate, Eros, Atropos. Combinații, interferențe 423
Poveştile cu zâne şi minunatul în Artă. – Regatul Geniilor 424
Nota Bene 425
BIBLIOGRAFIE 426